

din România de ieri și de azi fără construcția de hidrocentrale, orice sociolog își poate imagina.

Numărul dublu al *Revistei Române de Sociologie* include la rubrica „Restituiri” studiul „Sfârșitul unei mari împărății” (pp. 105-141), al profesorului Eugen Ehelich (text preluat din *Arhiva pentru știință și reformă socială*, 1921, 3, 1, 80-124). Iancu Filipescu, secretarul general de redacție al *Revistei Române de Sociologie*, îl recomandă pe Eugen Ehelich ca fiind „unul dintre fondatorii sociologiei dreptului”. Profesorul Eugen Ehelich arată cauzele eșecului „așezării democrației, de jos în sus, în imperiul austro-ungar : din pricina netrebniciei politice a germanilor și a violenței tâlhărești a ungarilor : aceștia erau prea puternici, prea nestatornici, prea repeziți, prea lacomi, pentru ca democrația să fi putut face casă cu ei” (p. 141).

La rubrica „In Memoriam”, Sorin M. Rădulescu îi aduce un omagiu celui ce a fost Robert King Merton (1910-2003), „una dintre cele mai copleșitoare personalități ale lumii sociologice contemporane, a cărei influență s-a făcut resimțită de numeroase generații de sociologi” (p. 3). Rubrica de „Recenzii și note de lectură” este susținută de Ștefan Costea, care recomandă lucrarea lui Nicolae Grosu, *Sentințele sociologiei* (Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2003), de Cristina Dâmboeanu, care semnalează apariția studiului *When Things Fall Apart. Qualitative Studies of Poverty in the Former Soviet Union* (Washington, DC, The World Bank, 2003), și de Ioana Petre, care analizează lucrarea *Cultura, identitatea națională și educația în dezvoltarea durabilă a societății românești* de Maria Cobianu-Băcanu, Petruș Alexandrescu și Ozana Cucu-Oancea, lucrare apărută la Editura Paralela 45 (București, 2002).

Numărul dublu al *Revistei Române de Sociologie* (1-2, 2003) se distinge prin nivelul teoretic al analizelor și prin curajul

intelectual de a pune în discuție unele dintre problemele acute ale globalizării. Putem să fim sau să nu fim de acord cu aserțiunile din studiile reunite în revistă (responsabil de număr : dr. Ilie Bădescu, directorul Institutului de Sociologie al Academiei Române), dar nu putem să facem abstracție de punctele de vedere enunțate.

Septimiu Chelcea

Revista de Cercetare și Intervenție Socială, 2004, 4 (pp. 387-546)

Grupând articole și studii de sociologie și asistență socială, *Revista de Cercetare și Intervenție Socială*, editată de Departamentul de Sociologie și Asistență Socială al Universității „Al.I. Cuza” din Iași și de Holt România (Programul pentru promovarea asistenței sociale), conține contribuții dintre cele mai diverse, de la eseuri (Cătălin Asăvoaei, „Voluntariatul – mijloc de afirmare și construcție profesională”) la abordări teoretice și metodologice în sociologie (Daniela Cojocaru, „Socializare și individualizare din perspectiva lui G.H. Mead sau Cercetarea centrată pe acțiune. Argumente epistemologice și strategii metodologice”), de la contribuțiile unor universitari (Vasile Miftode, „Sociologia inculturii și a prostului gust, Metoda clinică în sociologie” ; Ion I. Ionescu, „Migrație și efecte emergente” ; Cristina Neamțu, „Reprezentări sociale asupra consumului de alcool” ; Mihaela Ciurlică, „Managementul de caz în asistența socială a persoanelor dependente de drog”) la exercițiile laudabile ale unor studenți din anii începători (Irina Ionel, „Carieră profesională sau mamă? Sechelele condiției femeii în socialism” ; Daniela Acătănoaie, „Marginalizarea persoanelor cu handicap locomotor”). Un loc aparte în sumarul revistei îl ocupă articolele scrise de practicienii asistenței sociale (Ovidiu

Bunea, Cosmin Câmpean, Maria Felicia Mihai, Diana Tăbușcă și Veronica Brumă). Sunt de consemnat, de asemenea, studiul „Prevenirea abandonului copiilor. Strategii pentru România”, datorat prof. dr. Einer Helander, directorul Institutului de Management al Reabilitării (Lisabona, Portugalia), precum și studiul profesorului Karl Garber de la École Nationale de la Santé Publique (Rennes, Franța).

Dintre contribuțiile teoretice și metodologice ce ar merita să fie relevate, mă voi opri doar asupra studiului „Cercetarea centrată pe acțiune. Argumente epistemologice și strategii metodologice” de Daniela Cojocaru (pp. 509-515), date fiind actualitatea încercărilor de înnoire în metodologia sociologică și pertinenta discursului. Autoarea observă dintru început că unii autori limitează modelele cercetării centrate pe acțiune la „cercetarea-acțiune”, când – așa cum apreciază S. Small, 1995 – în aceeași categorie intră și „cercetarea participativă” și „cercetarea feministă”. Daniela Cojocaru apreciază că cele trei modele ale cercetării centrate pe acțiune „au în comun focalizarea problemelor sociale, investigarea lor cu scopul de a iniția schimbarea socială; cu excepția cercetării-acțiune, ele sunt politizate și împărtășesc un angajament ideologic de a obține și utiliza informația (cunoașterea) pentru a servi la emanciparea unor grupuri opresate” (p. 511). Mă îndoiesc de faptul că cercetarea-acțiune este „neutră politic” din moment ce ea are ca o caracteristică esențială „orientarea critică, vizând schimbarea situației persoanelor, grupurilor și comunităților cercetate” (David Uzzell, *Ethnographic and action research*, 1998, 310). În legătură cu „cercetarea feministă”, ar fi de adăugat la considerentele Danielei Cojocaru că, descriind „lumea femeilor”, acest tip de cercetare relevă viața socială atât a femeilor, cât și a bărbaților, întrucât nu trăim în compartimente separate (Sherry Gorelick, *Contradictions*

of feminist methodology, 1991, 459). În *Metodologia cercetării sociologice. Metode cantitative și calitative* (București, Editura Economică, 2004, 204), apreciam că „cercetarea feministă nu reprezintă un salt de la «sociologia despre femei» la «sociologia pentru femei», ci o întregire a viziunii asupra societății moderne”.

Septimiu Chelcea

Revista Universitară de Științe Sociale, 2004, 1, 1 (p. 188)

Primul număr al revistei editate de Universitatea din Craiova (Catedra de Filosofie-Sociologie) și Institutul Social Oltenia este de bun augur: realizează cu prisosință ceea ce și-a propus, și anume „de a găzdui informații inedite din mai multe științe sociale, unele teoretice, altele rezultate din cercetările de teren, oferindu-le, în felul acesta, cititorilor șansa de a stabili conexiuni și de a înțelege multiplele puncte de vedere, formulate de specialiști ai diferitelor științe sociale, cu privire la manifestarea aceluiași fapt și fenomene din societatea contemporană” („Cuvânt înainte”, semnat de prof. univ. dr. Vladimir Osiac, decan al Facultății de Istorie, Filosofie și Geografie).

Mă voi opri în continuare doar asupra studiilor de sociologie, menționând că și contribuțiile istoricilor, psihologilor, pedagogilor, juriștilor, lingviștilor, politologilor, etnologilor care semnează în *Revista Universitară de Științe Sociale* îi pot interesa pe sociologi. O dovadă în acest sens este studiul profesorului Nicolae Panea, profesor al Universității din Craiova, reputat specialist în antropologia culturală („Moartea în context urban sau contra-ritualul funerar”, pp. 49-53). Cu acordul autorului, ne propunem să republicăm acest studiu într-un număr viitor al *Sociologiei Românești*, date fiind observațiile fine ale fenomenelor